

Brændevinsforbrug, naar man regner det ud pr. Hoved efter det samlede produce-rede Kvantum. Der har nemlig udviklet sig en betydelig Industri i kunstige eller blandede Vinsorter, Cognac og mange andre Spirituosa, der fremstilles med væsentlig Benyttelse af dansk Sprit og Tilsætning af Frugtsaft, Parfumer og Essenser. Jeg er af praktiske Fagfolk bleven oplyst om, at en meget stor Del af den danske Sprit bliver anvendt paa den Maade. Naar man har set Opgørelserne over en Landarbejders aarlige Brændevinsforbrug, har man sjældent set et højere Tal end 45—50 Potter Brændevin om Aaret. Regne vi nu altsaa med 70 Mill. Kr. i Forbrugsskatter, en Nedsættelse af disse i Folketingets Kompromis med 10 Mill., altsaa $\frac{1}{7}$, og sætte vi Landarbejdernes samlede Forbrugsskatter til 40 Kr., saa svarer $\frac{1}{7}$ af disse 40 Kr. til knap 6 Kr. Dersom Landarbejderen nu kommer til at give 10 Øre mere pr. Pot Brændevin, vilde det paa et Forbrug af 45—50 Potter aarlig svare til $4\frac{1}{2}$ à 5 Kroner. Men da Landarbejderen samtidig slipper for $\frac{1}{7}$ af den Toldskat, han nu betaler, vil han opnaa en Fordel af ca. 6 Kr. mod et Tab af ca. 4 Kr. 50. Toldreformen giver altsaa Landarbejderen en aarlig Vinding af ca. $1\frac{1}{2}$ Kr. Og jeg tager her ikke Hensyn til, at den Toldreform, vi foreslog her i Folketinget, ifølge hele sin Affattelse nødvendigvis maatte føre til en fortsat Nedgang, saaledes at Arbejderne vilde have gjort en Forretning, der med hvert Aar, der gik, blev bedre. Nu ville ærede Medlemmer maaske sige: „Men hvor foreligger Beviset for, at Forretningen vilde blive mere fordelagtig fra Aar til Aar?“ Jeg vil hertil svare: „Beviset foreligger i Flertallets egen Toldbetænkning.“ Ærede Medlemmer ville af denne Betænkning se, at i de faa forløbne Aar siden Folketingets Toldkompromis blev vedtaget, ere Skatterne iberegnet de Forbrugsartikler, vi have nedsat eller ophævet, voksede med halvanden Million. Altsaa vi staa paa et aldeles sikkert Grundlag, naar vi sige: Folketingets Toldkompromis var affattet efter aldeles nøjagtige og samvittighedsfulde Beregninger, saaledes at Befolkningen i sin Helhed med hvert Aar fremad i Tiden maatte opnaa en større og større Fordel og ikke en mindre Fordel gennem den Forretning, vi foreslog. Jeg har her særlig omtalt Landarbejderne. Regnskabet viser altsaa et lille Overskud, naar man tager en af de aller- værst stillede Stænder her i Landet, nemlig Landarbejdernes Husstand. Med

Hensyn til Landmændenes Mening om en Toldreform i Forbindelse med en Brændevinsskat er der kommet forskellige Udtalelser af større eller mindre Betydning, men jeg vil fremhæve en Udtalelse, der fremkom paa de forenede jydsk Landboforeningers Delegeretmøde i Aarhus forrige Efteraar. En af denne Forenings officielle Repræsentanter er til Stede her i Tinget. Dette Delegeretmøde repræsenterede rigeligt 35,000 jydsk Landmænd, Husmænd, Bønder, Proprietærer og Godsejere. Efter Diskussionen paa dette Delegeretmøde om Toldreformen i Forbindelse med en Brændevinsskat vedtog Forsamlingen med overvældende Flertal en Resolution i Favør af en Toldreform med Kompensation for Statskassen i en forhøjet Brændevinsskat. Kun en halv Snes af Mødets Medlemmer stemte imod Resolutionen, det var ivrige Protektionister. Jeg har hidtil talt, som om Forbrugerne kom til at betale hele Forhøjelsen, der fremkommer ved Brændevinsafgiftens Forøgelse med 10 Øre. Mit Forslag til Kompensationens Ordning var imidlertid et andet, og det glæder mig, at de Tanker, jeg har gjort mig til Talsmand for, have fundet Tilslutning ikke alene ude i Landet, men ogsaa i forskellige Lejre her i Tinget. Jeg har henpeget paa, at Brændevinsfabrikanterne nu have en Toldbeskyttelse og i mange Aar have haft en Toldbeskyttelse — med fri Dispositionsret til at udnytte den eller lade være, eftersom de selv indbyrdes kunne blive enige — af 15 Øre pr. Pot 8 Gr. Hver eneste Øres Prisorhøjelse svarer til et Beløb af mellem 300,000 og 350,000 Kr. om Aaret. Dette aldeles uforsvarlige Forhold har man i mangfoldige Aar ladet passere her i Rigsdagen ogsaa fra Venstres Side, uden nogen Sinde at udtale en dybtfølt Harme over, at de ulyksalige Brændevinsdrikkere, der ikke bør beskattes gennem Statskassen, ganske rolig blive overladte til en privat Plyndring, der kunde, hvis Brændevinsfabrikanterne blev enige om at udnytte hele Toldbeskyttelsens effektive Beløb løbe op til over 5 Millioner Kr. om Aaret. Dette Forhold har, som sagt, Rigsdagen taalt i mange Aar uden at tage sig blot med en Brøkdæl af den Varme af Forbrugernes Interesser, som man nu pludselig har drevet frem, hvor der er Tale om, at paalægge Forbrugerne en mindre Skatteforhøjelse med det Formaal derigennem at opnaa Fordele, der i mange Tilfælde løbe op til, at de for hver Krone de give i Brændevinsskat faa 2—3—4—5—6, ja indtil 10 Kr. igen. Hvis man tror, at